

ZVON

148 Main St.

New Rochelle, N.Y. 10802.

P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

SVATÝ BLAŽEJ

3. února

V kostelech se koná dnes krátký a poněkud nezvyklý obřad: kněz zkříží na krku věřících dvě posvěcené svíce a přitom vzývá o ochranu svatého Blažeje slovy: "Na prosbu a pro zásluhy sv. Blažeje nechť tě Bůh zbaví nemocí hrdla a všeho ostatního zla." Tímto obřadem církev, abychom tak řekli, úředně potvrdila zbožnou tradici vzniklou před mnoha staletími. Vlastní a skutečný příběh sv. Blažeje je značně mlhavý, možno říci i temný, Přesto však, anebo právě proto, jeho postava dala podnět k různým legendám a ty se pak staly živnou půdou pro jeho uctívání.

Sv. Blažej žil pravděpodobně v Sebastě, v tehdejší maloasijské Kappadocii, dnešní Anatolii, mezi III. a IV. stoletím. Zdá se, že byl lékařem a zároveň i biskupem tohoto města. Když vypuklo Liciniovo pronásledování, nejprve maskované, ale potom stále násilnější, Blažej utekl z města a uchýlil se do jedné horské jeskyně.

Licinius byl jedním z Konstantinových "kolegů", čili spolucísařů a vládl nad východními oblastmi římské říše. Ze žárlivosti na Konstantinovu moc se stal jeho protivníkem a svůj odpor proti němu zahájil právě pronásledováním křesťanů. Tím ovšem porušil Milánský edikt, který sám podepsal společně s Konstantinem. Pronásledování, které rozpoutal, bylo tedy jenom prostředkem politického boje proti soupeři, anebo ještě lépe, přímým výrazem jeho rivality. Pronásledování východních křesťanů se tím však nestalo méně kruté. Trvalo, dokud Konstantin nad Liciniem definitivně nezvítězil.

Jak se zdá, svatý Blažej, i potom, jako dobrovolný poustevník ve své jeskyni, pokračoval alespoň potají v biskupské činnosti. Nezapoměl ani v horách na své stádo věřících v Sebastě, i když bylo daleko a ohroženo pronásledováním. K tomuto lidskému stádu se podle legendy připojilo ještě hejno divoké zvěře, která za ním přicházela do jeskyně a přinášela mu jídlo.

Nakonec ho i v tomto úkrytu objevilo několik lovců. Přivedli ho do města a tam byl uvězněn. I v žaláři vykonal několik zázraků. Po předepsané době byl postaven před soud a jako křesťanský biskup pochopitelně odmítl obětovat pohanským bohům.

obětovat pohanským bohům.

Byl tedy podroben mučení. Drásali mu maso ostrými železnými hřebeny, podobnými těm, kterými se češe vlna. Ve zprávě o jeho mučednické smrti se čte: že "duše vítězně odolávala i v rozdrásaném těle". Tím se chce zdůraznit, že biskup zůstal pevný a neoblomný, i když jeho tělo bylo jedinou ranou a ztrácelo lidskou podobu.

Tento druh mučení železnými hřebeny byl také důvodem, proč byl svatý Blažej považován za patrona česačů vlny. Zbožnou fantasií křesťanů však upoutala ještě účinnější a trvalejší jiná legendární podrobnost.

Biskup byl nakonec odsouzen k popravě stětím. Vypráví se, že když ho vedli na smrt, přiblížila se k němu jakási žena a položila mu k nohám své dítě, které již umíralo, protože se dusilo rybí kostí, jež mu uvízla v hrdle. Sv. Blažej na ně vložil ruce, pomodlil se k Bohu a dítě se okamžitě přestalo dusit a uzdravilo se.

Tato malá a něžná pozornost, k níž došlo cestou na popravu, zavadala příčinu k tomu, že světec se stal ochráncem všech, kdo trpí nemocemi hrdla a církev potvrdila pak tuto tradici liturgickým obřadem, který se koná v dnešní den.

(V jednom společenství - Řím 1980)

* * *

On šiel pred tebou, nesúc si kríž, a zomrel za teba na kríži, aby si i ty niesol svoj kríž a túžil zomrieť na kríži.

Lebo keď spolu s ním zomrieš, budeš s ním aj žiť, a keď mu budeš druhom v trápení, budeš s ním i v sláve.

Hľa, všetko sa zakladá na kríži, a všetko záleží na smrti. A niet inej cesty k životu a k pravému vnútornému pokoju, ako cesta svätého kríža a každodenného umŕtvovania.

Choď kade chceš, hľadaj čo chceš, a nenájdeš krajšiu cestu hore a bezpečnejšiu tu dolu, než cestu svätého kríža.

Uprav si a zariad všetko podľa svojej vôle a názoru, a uvidíš, že stále nám prichodí niečo trpieť, či už dobrovoľne, alebo proti vôli. A tak vždy nachodíš kríž.

Alebo budeš cítiť telesnú bolesť, alebo vnútro ti bude znášať duševnú trýzeň.

(NASLEDOVANIE KRISTA)

* * *

M Š E S V A T Á

* Na jaké úmysly se obětuje mše svatá?

Mše svatá je obětována na tytéž úmysly, na které Kristus Pán obětoval sebe na kříži:

a/ Aby vzdal slávu nebeskému Otci. Celý život Kristův, a zvláště jeho smrt na kříži, byl jediný velký úkon chvály jeho nebeského Otce.

b/ Aby vzdával Bohu díky. Jen Boží Syn mohl Otci důstojným způsobem poděkovat za všechno, čeho se lidstvu dostalo.

c/ Aby dostiučinil za hříchy a smířil nás s Bohem. Pán Ježíš obětoval sebe na kříži za naše hříchy a hříchy celého světa.

d/ Aby nám vyprosil u Boha požehnání a zvláštní milosti.

* Kterak obětuje při mši svaté Krista údy tajemného těla?

Při mši sv. Kristus obnovuje svou oběť na kříži prostřednictvím kněze. Tento obětní úkon vykonává pouze kněz. Ale mše svatá je také oběť věřících, laiků, když i oni obětuje Krista jako svůj dar Bohu.

Údy tajemného těla obětuje při mši svatou jako jeden celek. Mše svatá je společný úkon celé velké rodiny, církve. Naše vzájemné spojení nikdy nevystupuje tolik navenek, jako když v duchu spojení s knězem, obětujeme při mši svaté Krista.

* Které velké výsady se nám dostává při mši svaté, kterou bychom neměli na Kalvarii?

Při mši svaté se nám dostává výsady, že smíme přijmout tělo Páně a jeho krev, když při svatém přijímání, obětní hostině, dostává se nám účasti v Kristu.

* * *

Pravá láska je především spořádaná. Dříve než se začneš starat o cizí prospěch, postaráš se o svůj vlastní. Nedáš se nikým předstihnout ve svatosti. Je-li pravdou, že nikdo nemůže dát to, co sám nemá, jak může potom někdo rozdávat lásku, když sám nedokáže milovat?

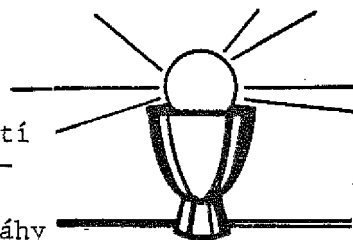
(JISKRY SV. IGNÁCE)

* * *

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Ú M Y S L Y na M Š E S V.

1. - Za zemřelé bratry a sestry Sokola New York -
- bývalý starosta Sokola pan Alois Hanák s chotí
- Za živou a zemřelou rodinu Rosso z obou stran -
- paní Mary Russo
2. - Za zemř. rodiče Bláhovy - rodina p. Otakara Bláhy
- Za zemřelého Martina Pojetu, manželku a děti - paní Josefa Pavlicová
a manželé Smrčkovi
3. - Za živou a zemřelou rodinu Kadlčkovu a Daňkovu - manželé Daňkovi
- Za zemřelou maminku Marii Rutarovu - prof. Zdeněk Rutar
4. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání, a na úmysly paní Anny Trlicové
- Za zemřelé Dra. Aloise Rozehnal a manželku - prof. Zdeněk Rutar
5. - Za zemřelého Františka Sečku - rodina Křenčíkova
- Za zemřelého bratra Antonína - manželé Ludmila a Pavel Adamcoví
6. - Za zemřelého Antonína Bedravu - rodina Křenčíkova
- Za zomrelú sestru Olgu - paní Jolana Beharková
7. - Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová
- Na podakovanie za úspešnú operáciu, a za zdravie pre celú rodinu -
- paní Jolana Beharková
8. - Za zemřelého Martina Bedravu - rodina Tomečkova
- Za zemř. V. B. - paní Jiřina Fuchsová
9. - Za živou a zemřelou rodinu Drhovu z obou stran - manželé Drhovi
10. - Za zemřelého tatínka Josefa Otýpku - syn Mojmir s rodinou
- Za zemřelého Františka Sečku - rodina Tomečkova
11. - Za syna Jeníka, jeho manželku a za celou rodinu - paní Anna Trlicová
- Za zemřelého Karla Hynka Máchu - paní Jiřina Fuchsová
12. - Za zemřelou Amalii Svitavskou - Dr. Vladimír Walzel
13. - Za zemřelou Marii Soukupovu - manželé Šantorovi
14. - Za zemřelého Františka Sečku - rodina Kubelkova
15. - Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. - Za živé a zemř.rod.Cicákovy a Gluvňovy z obou stran - manž. Gluvňovi
- Za zemřelého tatínka Hynka Hromádku - manželé Stránští
17. - Za zemřelého Johna Gejzu - rodina Kubelkova
18. - Za zemřelého Františka Sečku - paní Mary Horáková s rodinou
19. - Za zemřelého Františka Sečku - pan Anatonín Křenčík
20. - Za zemřelého Vladimíra Pošustu - jeho manželka a děti s rodinami
21. - Za zemřelou tetičku Kateřinu Řiháčkovu - pan Eduard Tomšej
22. - Za zemřelou maminku Josefínu Petličkovu - pan Jan Petlička
23. - Za zemřelého Aloise Lysého, jeho sestru Helenu a celou rodinu Pope-
lářovu a Jančíkovu - přátelé
24. - Za zemřelého Jana Záriše - paní Mary Zárišová
25. - Za zomrelého brata Juraja Kendru - paní Anna Bendíková
26. - Za zemřelého manžela a tatínka a zemřelou dceru a sestru - paní Jo-
sefa Pavlicová a manželé Smrčkovi

27. - Za zomrelého brata Jána Kendru - pani Anna Bendíková
- Za zemřelou dceru Mary - pani Anna Chmurová
28. - Za zemřelou dceru Mary - pani Anna Chmurová
- Za zomrelého mažela Štefana - pani Jolana Pagáčová
- Za zemřelou maminku Marii Chmelovu - manželé Marie a Petr Otrubovi
- Za zemřelého Dra. Zbyslava Peterse - jeho manželka a dcera

ZEMŘELI: Dr. Karel Šubrt - František Sečka - panu Stanley Soukupovi ma-
minka - pani Beharkové sestra Olga - panu Pavlovi Adamcovi bratr Antonín -
panu Mojmiru Otýpkovi tatínek. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou
soustrast a modlíme se: ABYS NÁM ŠTĀSTNĚ SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝMI DO-
PŘÁL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!

! M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N Ě !

Pani Líba Rakosová se dožívá ŠEDESÁTKY a pani Marta Bláhová a pan Gustav
Ulč se dožívají PADESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dal-
ších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl
a hojnou Boží ochranu a požehnání.

V neděli 9. února (februára)

M A S O P U S T N Í Z Á B A V A !!!

Ve středu, čtvrtek a pátek večer před Květnou nedělí (19., 20. a 21. břez-
na) VELIKONOČNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA! Přijede Otec Dr. Petr Esterka ze St.
Paul, Minn.

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou nedělí v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v
Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou nedělí v 10 hodin
ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM
KOSTELE. Příležitost ke svaté zpovědi od 9:00 do
9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde je
po bohoslužbách SPOLEČNÁ SNÍDANĚ a zkouška pě-
veckého sboru "Velehrad".

* * *

Oslavujte Pána, protože je dobrý,
protože jeho milosrdenství je na věky!

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

P A N E ,

EXISTUJÍ JEN DVA DRUHY LÁSKY:

sebeláska

a láska k Tobě a k druhým.

A pokaždé, když miluji sám sebe,
zbývá o trošku méně lásky pro Tebe
a pro druhé.

Láska je stvořena proto,
aby ode mě vycházela
a letěla k druhým.
Pokaždé, když se vrací ke mně,
chřadne tím, vysychá a umírá.

Sebeláska, Pane, je jed,
který každý den nasávám;
sebeláska mluví o mně
a činí mě hluchým
pro slovo druhého.

Pane, ještě závažnější je to,
že sebeláska je
láska kradená.

Byla určena pro druhé,
byli by ji potřebovali,
aby mohli žít a rozvíjet se,
ale já ji odčerpál jinam.

Pane, já Tvou lásku promrhal.
Dnes Tě však prosím:
POMOZ MI MILOVAT!

(Michel Quoist)

BOŽÍ a CÍSAŘOVO

Krista Pána se ptali, mají-li platit císaři daň, nebo ne. Myslili, že Bůh a císař jsou různí dva páni, a co se dá jednomu, o to se ošídí druhý.

Kristus řekl, ať jen dávají císaři, co mu patří. O to není Bůh ošizen. On sám chce, aby se císaři dávalo, nač má právo. Zrovna tak, jako chce Bůh, aby se rodičům dalo, co jim patří, abychom je poslouchali. Vždyť zastupují Boha. Proto není Bůh ošizen o to, co se dá jim.

My pořád rozdělujeme: Bůh - a ti ostatní, Bůh a rodiče, Bůh a svět. Pán to vidí jinak. Říká: Co jste udělali komukoli, mně jste udělali. Bůh, Kristus Pán, tedy není někdo jiný než ostatní, nýbrž je v nich. Proto: kdo miluje Boha, miluje všechny. Kdo ctí Boha, ctí všechny. A kdo poslouchá Boha, poslouchá všechny.

(Otec František)

Každý den nám přináší dost důkazů o lidské pomíjejícínosti. Na tak vratkém základě budujeme ve své neprozřetelnosti bůhvíjaké vzdušné zámky. Když si nemůže nikdo tedy slibovat s jistotou zítřek, měli bychom žít tak, jako bychom měli ještě dnes zemřít.

Ve věci naší spásy je jakýkoliv odklad nemístný. Život uplyne rychle a s ním končí i možnost našich zásluh. Vezmi rozum do hrsti: nemáš-li jisté, co ti přinese zítřek, žij pro dnešek, postarej se dnes o svou spásu.

Žádná květina není tak pomíjející, ani sklo tak křehké, jako naděje na delší život: kolik nehod a neštěstí může denně ukončit náš život!

(JISKRY SV. IGNÁCE)

Milánský Secolo zasa písal:

- Piemontský episkopát poslal do Ríma na vyjednávanie medzi Cirkvou a štátom istého Don Boska, muža širokých rozhľadov, bezúhonných mravov a vo veciach cirkevných vždy veľmi horlivého. Lepšia voľba ani nemohla byť. Veď Don Bosko nemôže byť vo Vatikáne podozrivým a priaznivo ho privítajú i štátni funkcionári. Na akých základoch sa táto budúca dohoda pripravuje, to sa ešte nevie, lebo do verejnosti z toho nič nepreniká. Ale nik nepochybuje, že ten kňaz rozpráva a pracuje s neobyčajnou horlivosťou

Na prvý pohľad boli tieto novinárske zprávy nevinné.

Ale dosiahnuť dosiahli svoje, lebo znemožnili Don Boskovo rokovanie, ktoré mohlo mať úspech len vtedy, keby bolo ostalo pred verejnosťou zatajené. Človek by si ani len nemyslel, že na oko také nevinné poznámky našli svoju ozvenu až v Berlíne, kde si vtedy Bismarck namýšľal, že proticirkevný boj je nemeckým vývozným tovarom. Veď jeho úpravy pre nemecké vyslanectvo v Paríži za Gambettovej vlády sú dosť známe. Tento nemecký štátnik dobre usudzoval, že ak sa podarí zoslabiť a do úpadku priviesť katolicizmus v latinských štátoch, tým bude otrasená i celá Cirkev v prospech protestantizmu a voľnomyšlienkárov. Nie div teda, že všetko vyjednávanie medzi Vatikánom a Kvirinálom bolo zrazu zastavené. Z Berlína prišiel taký rozkaz.

- Ach, drahý Don Bosko - zdôveroval sa ktorýsi večer Don Boskovi minister Vigliani na chodbách snemovne - nedá sa nič robiť. Bismarck je proti a Prusko má osudy našej politiky vo svojich rukách. Nemožno dopredu!

Takto zakročením Berlína sa úradná úloha Don Boska skončila. Nedalo sa dosiahnuť všetko, ale predsa sa len dosiahlo veľa. Keď ak Bismarckov tieň nastrašil nachvíľu taliansku vládu a na dlhší čas znemožnil zmierenie Kvirinálu s Vatikánom, vo vymenovaní nových biskupov sa predsa len pokračovalo. Vláda dávala novým biskupom "Exequatur" /potvrdenie/, a tak sa vyvinul medzi Cirkvou a Talianskom znesiteľný stav: modus vivendi. Teda, i keď Don Bosko nevyhral všetko, vyhral predsa len dosť.

No oveľa lepšie sa mu viedlo roku 1878, po smrti Pia IX. V čase uprázdneného pápežského stolca sa vatikánska diplomácia obávala, a to nie bez príčiny, či vláda dovolí, aby sa v Ríme nerušene a slobodne vykonala voľba nového pápeža, a či sa postará o bezpečnosť voličov v konkláve proti prípadnému útoku sberby. A tu zasa myslili na Don Boska, ktorý bol pred siedmimi rokmi úradným sprostredkovateľom medzi vládou a sv. Stolicou. Poprosili ho teda, aby zistil, ako o tejto veci zmýšľa vláda. Don Bosko si najprv zašiel na ministerstvo spravodlivosti, kde bol šéfem Mancini. Ten ho prijal dosť nevlúdne. Zaklopal teda na dvere ministerského predsedu Crispiho. I tento dával sprvu vyhýbavú odpoveď. Ale Don Bosko sa nedal len tak odbaviť. Povedal, že prichádza ako splnomocnenec v mene kardinálskeho sboru, a preto žiada odpoveď jasnú a určitú. Ak ju nedostane, vtedy voľba pápeža sa vykoná v Benátkách, vo Viedni, ba azda i v Avignone. Táto Don Boskova roz-

hodnosť Crispiho zarazila. Trošku se zamyslel, potom podal Don Boskovi ruku a uistil ho:

- Povedzte kardinálskemu sboru, že vláda zaručuje slobodnú voľbu pápeža a nič takého sa nestane, čo by rušilo pokoj.

A potom pán ministerský predseda nečakane zmenil svoj hlas a veľmi prívetivo a priateľsky pokračoval:

- Počujte, ja som ešte nezabudol na Turín z roku 1852 a na svoju biednu izbičku pri Consolate v Sirotínskej ulici. A pamätam sa i na to, že som bol u vás niekoľko ráz aj na spovedi.

- Ja už sa na to nepamätám - usmial sa Don Bosko - ale ak potrebujete ešte mojej služby, nuž veľmi vďačne vám vyhoviem i teraz.

A starí známi sa dali do reči ako najlepší priatelia. Crispiho vždy dojala rozpomienka na jeho mladý vek, ktorý prežil v piemontskom hlavnom meste. V revolučnom roku 1848 bol vyvolený za poslanca pre Palermo. Po návrate Bourbonov ušiel zo Sicílie do Turína, ohniska talianskeho Risorgimenta. Žil tam vo veľkej biede. Vyhľadával si chlieb ako novinár. Chcel byť mestským tajomníkom, ale nedostal sa k tomu. Konečne ho bieda donútila obrátiť sa na Don Boska. Poldruha mesiaca bol jeho hosťom. Ba veru, raz mu dal Don Bosko i čižmy. Hľa, ale potom sa to všetko zmenilo. Crispi sa stal ministerským predsedom, a jeho dobrodinec, ktorý ho pred tridsiatimi rokmi zachránil od smrti hladom, stál teraz pred ním a prosil ho o milostivé rozhodnutie.

Ale Don Boska táto zmena neprekvapila. Veď to bola vtedy taká doba.

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Lada: D Ě T E M

Zima je, zima je,
každý se raduje,
na sněhu i na ledě
bavíme se vesele.

Zima je, zima je,
každý se raduje.
Padá sníh, padá sníh,
už jedeme na saních.

